

L'OCUPACIÓ JUVENIL A L'ESCALA: LA PRECARIETAT COM A TENDENCIA (II)

Com a continuació de l'article publicat en el número precedent de l'Escalenc hom exposarà les dades més rellevants de l'estudi després d'haver-ne situat el marc general i les hipòtesis de partida.

La relació dels joves amb el món laboral és la següent:

Un 45% de treballadors a temps complet; un 8% de treballadors a temps parcial; un 15% d'aturats; un 19% treballen i estudien; un 4% només estudien; un 6% són mestresses de casa i el 3% restant inclou el servei militar i altres ocupacions.

Si s'analitzen de més a prop el tipus d'activitat queda plenament reflectada la importància del turisme. Un 47% dels joves treballen en activitats familiars i un 53% són assalariats. En el sector primari hi treballa un 5% de la població activa; en el secundari un 26% i un 69% en el sector terciari. El tipus d'activitat que predominen són el comerç que dona feina a un 35% de la mà d'obra, construcció i obres públiques a un 20% i ja més distanciat la hosteleria un 10% i la banca i l'administració un 8%.

Com en tots els altres aspectes que s'analitzaran es donen importants diferències entre els nois i les noies. Del 47% de joves que treballen en el si de la família 28% són nois i 19% noies. Socialment al noi se'l continua veient més capaç per seguir el negoci familiar. Destaca la concentració femenina en el comerç, un 54%. En canvi la població ocupada masculina es troba més repartida.

L'apartat que va al capdavant és construcció i obres públiques amb un 32%. Segueix comerç i hosteleria amb un 18% i 15% cada un.

El salari es pot distribuir en 3 grans categories: un 29% se situa per sota de les 30.000 ptes, un 50% entre les 30.000 i les 50.000 i el 21% restant cobra més de 50.000 ptes. al mes. Per evidenciar les diferències per sexe n'hi ha prou amb una dada. Els nois que tenen un sou sobre de les 50.000 ptes. és un 40%, en el cas de les noies, en canvi, només el 2%.

Respecte a les condicions de treball es destaquen les xifres següents: un 29% són fix amb Seguretat Social i contracte indefinit. Un 26% tenen Seguretat Social però el contracte és definit; un 22% treballen sense contracte i sense Seguretat Social; finalment un 23% es declaren com autònoms, la qual cosa pot incloure tan persones donades d'alta com autònom, com persones sense S.S. que treballen per compte pròpia.

En general a través de les pàgines de l'estudi es comprova que les relacions laborals familiars representen una garantia per tenir feina i una millor seguretat i estabilitat, però al mateix temps reuneix unes condicions laborals comparativament pitjors que les basades en relacions assalariat-empresari.

Tal com s'ha mencionat el sexe femení té unes condicions de treball empitjorades respecte al sexe masculí pel que fa referència a qualificació, remuneració, condicions de treball, risc de patir l'atur estacional etc. En certa manera, les funcions d'exercit de reserva en tant que pot sortit i entrar del mercat de treball amb relativa facilitat.

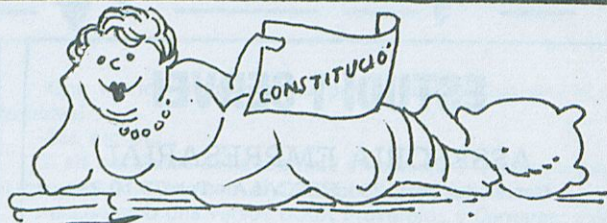
Pel que fa a l'atur, el 15% trobat en el moment de fer el treball se l'ha de caracteritzar de tres maneres diferents:

Atur fraccional: Fins a tres mesos, ocasionat pel temps de trobar una nova feina, o el temps de començar una nova obra en el camp de la construcció.

Atur estacional: Es produeix per efectes directes del turisme. Té una durada al voltant de 6 mesos, i afecta fonamentalment a la població femenina.

Atur de llarga durada: Afecta a un 3%-4% de la població juvenil, amb una durada de més d'un any. Constitueix un nucli especialment problemàtic, ja que per diferents causes de marginació, es troba fora dels mecanismes que ofereix el mercat de treball a l'Escala.

En aquest últim nucli se centraria la problemàtica de l'atur juvenil en el qual incideixen aspectes com el fracàs escolar, la desestructuració familiar, la marginació social etc. Però no es pot oblidar, tampoc, l'atur estacional ocasionat fonamentalment pel cicle turístic.

LA SENYORA BENIGNA

La Benigna és una senyora molt liberal, altruista, ni massa rica, ni massa pobre; però, franca i generosa, dona sense comptar temps i economies allà on se li'n demanen. Acut a l'auxili del sense feina, del vell, del malalt, de l'indigent.

No obstant sortir d'una llarga malaltia, clama amb força la llibertat —que no el llibertinatge— per a tothom i pensa que, en tota societat, si hi ha drets, també hi ha deures.

Malgrat la seva dretura res no impedeix que males llengües la critiquin amb malvolença; diuen que si dona es perquè pot i que si hi dedica temps és perquè en té per perdre.

I per tant els crítics també beneficien de la liberalitat de llur protectora. No hi fa res: continuen bescantant hipòcritament l'esperit solidari de la Benigna reprotxant-li absurditats: que si no té gust per vestir-se, que si a casa seva hi ha un cert desordre, que si un dia va atrevir-se a donar una empenta a un vailet que la volia fer caure... res; que tot és motiu de blasme per aquelles llengües d'escurçó.

Però res no pot desviar la Sra. Benigna de l'itinerari que s'havia autoimposat. És clar; a despit de les febleses que com tothom ella té, resulta que fa més bé que mal.

Que volen doncs els seus detractors?. Si no estimen la Sra. Benigna és perquè la gran majoria de la gent del barri la va preferir al Sr. Autarca que ella va reemplaçar. Això és: es tracta d'uns nostàlgics passeistes, alguns dels quals perderen certs privilegis.

Emperò la Sra. Benigna faria més bé de malfiar-se de certs comareigs aparentment inofensius.

Que la Sra. Democràcia, (ai! vull dir Sra. Benigna), desconfii de certs escepticismes vestits d'innocència, però que amaguen maquiavèliques intencions agitadores contra ella.

Hi ha malcontentaments que no són pas crítica constructiva, sinó demolidora.

Hi ha crítiques ensolapades creadores de conscients desordres. Hi ha actituds dissimulades que per «antibenignisme» generen crisi.

Ull viu allà on hi ha menyspreu per la cosa pública o manca de civisme!

La Sra. Benigna ens ha donat una Constitució que si alguns la troben imperfecta ja té el mèrit d'existir. Ens ha dotat d'eleccions lliures. Ens ha fet retrobar la llibertat política, sindical i d'expressió.

La Sra. Benigna ha posat a la ratlla la inflació que fou de 35% en 1977, passant a 9% en 1984. Ens ha canviat l'estructura desueta de la producció. Ha fet inflar les reserves. Ha incrementat les exportacions. Ens ha equipat d'una estatura econòmica de talla europea. Ha desembarassat Espanya de la seva timidesa desmantellant la barrera en la qual el totalitarisme la mantenia bloquejada i aïllada.

La Sra. Benigna ha fet possible el divorci desballestant el nacional-matxisme del homes. I ha fet viables l'avortament en els tres casos d'espècie: viol, perill per la mare i malformació de l'infant.

Que els irreductibles del Sr. Autarca s'esquincin les vestidures i es tapin continentment els ulls si la vista d'uns enamorats vestits amb blue-jean i enllaçant-se públicament els escandalitza. I que girin púdicaament la cara si veuen a noies bronzejant en les nostres platges amb els pits descoberts.

No és pas que sigui perfecta i sense retret la Sra. Benigna. Jo la trobo en certs aspectes excessivament permissiva; i és precisament en aquestes desmesures que s'agafen els seus difamadors per a desacreditar-la i fer-la trontollar; no ens hi enganyem!

però a l'hora de l'inventari aquestes fluixedats prenen el caire de foteses si se les compara amb els avantatges adquirits: aquells que dignifiquen a l'home en lloc de trepollar-lo.

Llarga vida a la Sra. Benigna!

P.G.

J. S. R.